

2. Терпан В. В. Довіра в структурі соціального капіталу сучасного університетського студентства / В. В. Терпан // Соціальні технології. – 2011. – Вип. 51. – С. 190-198.
3. Иванова Р. Х. Доверие как ключевой фактор партнерских отношений в бизнесе / Р. Х. Иванова // Проблеми економіки. – 2010. – № 1. – С. 51-55.
4. Дзюблюк О. В. Соціально-економічні засади суспільної довіри до банківського сектору / О. В. Дзюблюк // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2016. – № 2. – С. 54-69.
5. Котелевська Ю. В. Методичні рекомендації до зміцнення лояльності споживачів у процесі просування банківських продуктів на ринку / Ю. В. Котелевська // Бізнес Інформ. – 2012. – № 2. – С. 176-179.
6. Другов О. О. Сучасні аспекти формування довіри населення до Національного банку України / О. О. Другов // Вісник Національного банку України. – 2013. – № 1. – С. 32-35.
7. Бурковська А. В. Закордонний досвід виникнення і розвитку бірж / А. В. Бурковська, Т. І. Лункіна // II Всеукраїнська науково-практична інтернет-конференція студентів і аспірантів “Фінансово-кредитні відносини в Україні: теорія і практика” (м. Миколаїв, МНАУ, 22 жовтня 2015 р.).

УДК 336.748

ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Врабіє Н. В., студентка групи Ф 3/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Полторак А. С.

Миколаївський національний аграрний університет

Інфляційні процеси, що набули свого розвитку в економіці України та країнах світу, мають негативний вплив на суспільство. Руйнація грошової системи, провокування втечі національного капіталу за межі країни, послаблення національної валюти, розруха фінансової державного бюджету є головними причинами високого рівня інфляції.

Відображення проблем впливу інфляційних процесів знайшли розвиток у працях А. С. Гальчинського [1], Дж. М. Кейнса [2], П. В. Круша [3], Ю. С. Тимошенко [4], В. О. Попова [5], Я. А. Жаліло [6], І. Д. Бурковського [7]. Однак, попри значну кількість праць, питання потребує більшої уваги науковців.

Інфляція – це знецінення грошей, що виявляється через зростання цін. Вона вимірюється динамікою цін і є обернено пропорційною величиною до цінової динаміки. Якщо впродовж року ціни зросли на 20 відсотків, то можна стверджувати, що на такий самий відсоток знецінилися гроші. Взагалі інфляція – явище досить складне за формою її прояву та за сукупністю чинників, що її спричинюють. Зовні вона проявляється в зростанні цін на товари і тарифів на послуги, у падінні валютного курсу національних грошей, у поглибленні товарного дефіциту. Усі ці явища є проявом знецінення грошей, незалежно від причинно-наслідкових зв'язків між

грошима і товарами на ринку. Найчастіше її трактують як знецінення грошей через зростання цін або просто як процес зростання цін.

Інфляційні процеси в Україні викликані сукупністю взаємопов'язаних об'єктивних і суб'єктивних чинників, а саме: негаразди перехідної економіки, залежність від зовнішнього енергопостачання, непослідовність економічної політики, помилки в політиці бюджетних видатків тощо [1]. Проблема інфляції має для України не стільки теоретичне, скільки суто практичне значення. Вже в 1991 році після проголошення курсу на незалежність Україну охопила інфляція, з якої вона остаточно не вийшла. Українська дійсність дала багатий інфляційний матеріал, на базі якого можна перевірити та уточнити теоретичні положення щодо сутності, форм прояву, причин та наслідків інфляції, а також виявити особливості перебігу інфляційного процесу в наших специфічних умовах [5].

Надмірне затягування інфляційного процесу на досить високому рівні без відчутного впливу на економічне зростання може призвести до того, що інфляція набуває форми стагфляції – стану економіки, що характеризується застоєм в країні (питання економіки, виробництва, соціальної сфери не розвиваються) [4]. Для країн з розвинутою економікою інфляція є необхідним елементом розвитку господарського механізму, однак, в Україні інфляційні процеси здійснюються в розмірах понад норми.

В Україні одночасно продовжують діяти (і посилюються) інфляційні очікування, в т. ч. внаслідок прискорення підвищення соціальних стандартів [3]. Інфляція є найефективнішим засобом перерозподілу національного багатства – від бідніших верств суспільства до більш багатих, посилюючи тим самим його соціальне розшарування. Інфляція може проявляти себе у різних формах, починаючи від збільшення цін, знецінення грошової одиниці, зменшення валютного курсу національних грошей і т. д. Схематично форми вияву інфляції представлено на рис. 1.

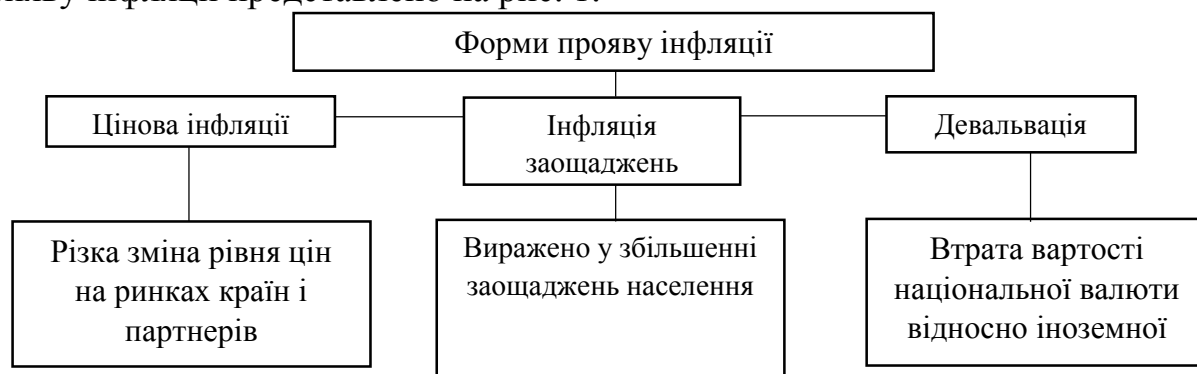

Рисунок 1 – Основні типи прояву інфляції

Джерело: узагальнено автором на основі [3]

Успіх антиінфляційних заходів в Україні передусім залежить від національної злагоди. Таким чином, основними негативними наслідками інфляції, на нашу думку, є падіння рівня життя населення. Найсуттєвіше страждають групи населення з фіксованим доходом, в т. ч. особи, що отримують заробітну плату або ж соціальну допомогу від держави.

Відбувається також погіршення очікувань щодо макроекономічної ситуації в майбутньому, що приводить, зокрема, до зниження ділової активності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гальчинський А. С. Основи економічних знань : навч. посіб. / А. С. Гальчинський, П. С. Єщенко, Ю. І. Палкін. - 2-ге вид., перероб. і допов. – К. : Вища школа, 2012. – 543 с.
2. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег / Дж. М. Кейнс. – М. : Гелиос АРВ, 2014. – 352 с.
3. Круш П. В. Інфляція: суть, форма та її оцінка : навч. посіб. / П. В. Круш, О. В. Клименко. – К. : Центр учбової літератури, 2013. – 288 с.
4. Полторак А. С. Ефективне управління фінансовими ризиками в системі економічної безпеки України / А. С. Полторак, Ю. С. Тимошенко // Агросвіт. – 2015. – № 1. – С. 34-39.
5. Попов В. О. Українська економіка в параметрах інфляції та безробіття / В. О. Попов // Економіка України. – 2016. – № 11. – С. 69–71.
6. Жаліло Я. А. Теорія та практика формування ефективної економічної стратегії держави: [монографія] / Я. А. Жаліло. – К. : НІСД, 2014. – 336 с.
7. Бурковський І. Д. Основні напрямки призупинення та зменшення темпів розвитку інфляційних процесів / І. Д. Бурковський, А. В. Бурковська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2008. - № 4 (47). – С. 41-45.

УДК 336.2

ПОДАТКОВИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УКРАЇНІ

Гринчук Ю. В., студентка групи Ф 3/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Полторак А. С.

Миколаївський національний аграрний університет

Характерною особливістю податкової політики в умовах важкого стану економіки залишається пріоритетність виконання фіскальних завдань щодо застосування регулюючого потенціалу податкових інструментів.

Значний внесок у створення наукового підґрунтя податкового інструментарію зробили такі науковці як: Н. Сіренко, О. Мельник [1], Л. Амбрик, І. Алексєєв, А. Соколовська, В. Суторміна, В. Федосов, С. Юрій, І. Луніна, А. Луцик, В. Опарін та інші. Однак, питання податкового інструментарію та його впливу на розвиток аграрного сектору в Україні вивчено недосконало, що й спричинило вибір теми дослідження.

Податковий інструментарій – найважливіший набір заходів державного впливу на аграрні відносини, який поєднує та регулює всі види податків. Зауважимо, що податковий інструментарій має відповідати діючій економічній ситуації, політичній нестабільності, стану розвитку певної галузі, рівню розвиненості податкового адміністрування. Спеціальні режими